

3 en 4 november 2013: ilja

Gelukkig vannacht geen dronken kerels meer gehad en lekker kunnen slapen. Aan het ontbijt verschenen ineens 3 aapjes die op het balkon aan het bedelen waren om wat eten. Ze zagen er zo lief uit dat we ze trakteerden op een bananenschil, tja het echte eten wilde remco natuurlijk zelf opeten. Maar de aapjes waren zeer content met de bananenschillen en zaten deze heerlijk op te peuzelen. Na het ontbijt bracht soeppan ons naar een junglegebied waar we wat konden gaan wandelen. We besloten de lange route te nemen wNt een beetje beweging kan geen kwaad. Wel werd er gewaarschuwd voor bloedzuigers die in het regenseizoen wel aanwezig kunnen zijn. Geen probleem, we houden het in de gaten en zullen niet te lang op 1 plek blijven staan. Zo gaan we op pad met een kaart en beginnen aan een leuke wandeling. We komen bij een uitzichtpunt waar we mooi over de stad Kandy kunnen uitkijken, er is een klein museum met info over alle beesten die je in het park kunt vinden en er is veel bos. Er staat een lekker briesje en af en toe worden we toegezwaaid door bomen en takken. Na 2 uur wandelen komen we bij een splitsing en kiezen we ervoor om linkaf te gaan. We lopen een stukje en zien oude vrouwtjes die takken aan het verzamelen zijn op blote voeten. Gekscherend zeggen we nog tegen elkaar dat hier zeker geen bloedzuigers zijn. We lopen door en komen op een pad waar veel natte bladeren liggen. Ineens springt remco op en moet een bloedzuiger van zijn schoen afhalen. Ik check mijn voeten en zie dat er 1 al de rand van mijn sok heeft bereikt. Nu we even stilstaan komt er een leger van bloedzuigers op ons af, koppen omhoog en aanvallen maar,, gillend rennen we weg van deze plaats en zoeken een stuk open bos op om op ons gemak onszelf even te checken. Er blijken nog wat verdwaalde bloedzuigers op schoenen en broek te zitten die verwijderd worden. Zeep wordt gepakt en op schoenen gesmeerd in de hoop ze hiermee op een afstand te houden. We gaan terug naar de splitsing en nemen nu de andere weg. We komen uit bij een klooster met een doodlopende weg. Niet goed dus. Ondertussen blijven we onze broeken, die inmiddels in de sokken zijn gestopt, nauwkeurig checken. We lopen een stukje terug en ontdekken nog een splitsing. Wederom komen we op een doodlopend stuk uit met een gesloten hek. We lopen weer terug en komen gelukkig een andere toerist tegen. Die geeft ons de weg naar de uitgang waar we na een half uurtje gelukkig uitkomen. Bij de auto wordt het bloedzuiger verhaal uitgebreid verteld aan soeppan, die niet happig is op de beesten en staat te griezelen. Het is warm en we ritsen onze broekspijpen af. Dan zie ik ineens een bloedzuiger zo groot als mijn dikke duim onder mijn knie zitten. Zo die heeft lekker zitten smullen. Van schrik sla ik hem van mijn been af, FOUT, en een tweede kleinere zit op mijn andere been. Ook deze sla ik eraf. Remco staat te grijnzen. Hij heeft gelukkig geen beesten op zijn benen. De dikke heeft me ook op een andere plek te pakken gehad en ik bloed als een rund. Shit. Met een pakje zakdoekjes weet ik me te redden en soeppan kijkt verschrikt en met een gezicht van afschuw. Prompt krijg ik natuurlijk overal de kriebels. Nadat het ergste bloeden gestopt is stappen we in de auto. Na 10 minuten voelt het wat kleverig onder mijn knie en tot mijn grote schrik zit daar ook een zuigplek. De achterbank is mooi rood gekleurd en soeppan is zo zuinig op zijn auto dat we terloops proberen om de bloedvlek met wat water weg te poetsen, hergeen nog redelijk lukt. Remco zit te grijnzen naast me. Maar wie het laatst lacht.....

We rijden door en eigenlijk willen we wat eten, Remco draait zich om om naar een eettent te kijken en dan zie ik een grote bloedvlek op de achterkant van zijn T-shirt zitten. Tegelijkertijd voelt hij iets. Soeppan moet direct de auto stoppen en een mooie grote zwarte glanzende bloedzuiger ligt op de achterbank te kronkelen van plezier. Wat een heerlijke maaltijd heb ik gehad. Ik sla hem de auto uit en ineens staat Remco niet meer te grijnzen. Ook soeppan kijkt niet blij. Hij rijdt ons dan ook naar de eerste de beste bezinepomp zodat we ons even kunnen uitkleden in een wc en kijken of er misschien nog meerr bloedzuigers ergens verstopt zitten. Gelukkig is dat niet zo en we kunnen weer verder. We stoppen bij een theeplantage om een rondleiding te krijgen. We beginnen met een pot thee uit eigen tuin. Heerlijke thee overigens. Heel wat anders dan uit een zakje. Dan verzamelen wij, een ouder engels echtpaar en een stel Spanjaarden van onze leeftijd ons en moeten we allemaal een short voor en een muts op. Onze gids stelt zich voor en loopt voor naar de fabriek. Helaas is het een feestdag en de mensen zijn dus aan het feesten waardoor we de machines niet aan het werk kunnen zien. We lopen wat te dollen met de mutsen want dat ziet er dus echt niet uit hé! De gids vertelt ons het verhaal van de plukkers, tamil dames uit india die per dag 16 kg theeblaadjes moeten plukken om een dagloon van 600 roepies te krijgen. Bedenk dat 600 roepies €4,50 is. Als ze dit niet halen maar bijv. 12 kg plukken, krijgen ze maar de helft. Voor elke kg meer krijgen ze slechts 40 roepies. Plukken met weer en wind en als het seizoen er niet is, krijgen ze dus ook geen loon. Er zijn geen sociale voorzieningen hier, dus tel uit je winst (verlies). Er werken totaal 1400 mensen hier. In de zaal waar wij thee dronken stonden 10 basisprincipes van het bedrijf op een groot bord. 1 van die principes was dat zij goed voor hun mensen zorgen. Nou als dit goed zorgen betekent, moet je me toch eens uitlegen wat slecht betekent hier,!

Hierna krijgen we een uitgebreide uitleg van de machines en het hele theeproductieproces. Erg interessant, maar er wordt ook gedold tijdens de uitleg. Weet nu wel precies hoe je kwaliteitsthee kunt herkennen! We nemen een pak thee mee voor soeppan als kadootje. Hij kijkt verrast en wil eigenlijk het niet aannemen. Uiteindelijk is hij er blij mee, alhoewel hij eigenlijk een andere soort liever had. (Tja lieverkoekjes bakken we niet). Na de theerondleiding rijden we naar nuwara elya, een plaats die wat hoger ligt tussen de bergen. We komen laat aan bij een hotel genaamd nihara. We hebben weer het gebruikelijke gesteggel over de prijs, maar krijgen wel weer onze zin. We installeren ons en gaan nog even op pad. Nuwara is een Engelse koloniale stad met veel typisch engelse gebouwen waarvan we er een paar bekijken voordat het donker wordt. Dan gaan we terug voor het avondeten naar ons hotel. Als we gaan zitten in het restaurant dan doet het interieur ons denken aan een hotel waar we ooit hebben geslapen in Duitsland, genaamd ali baba. Het hotel werd toen maar omgedoopt tot ali baba.

De volgende ochtend was het erg mistig, we hadden aanvankelijk het plan om naar het natuurgebied horton plains te gaan, maar bij mist is dat niet interessant, dus skipten we dat plan. We hebben nog even een kerk bekeken. Remco zag de bladders op de muren en maakte daar natuurlijk een opmerking over tegen de vader van de kerk. Hoe kun je dat nu zo

onderhouden preekte hij. Zie je niet dat alles er af komt! Dat moeten jullie heel anders doen hoor. Ik heb in Nederland heel veel kerken geschilderd en ik weet wel hoe dat moet..... Alles eraf halen en opnieuw beginnen, ik weet ook nog wel een goede schilder als jullie flink betalen..... De goede vader vraagt nederig om advies en remco belooft hem een brief te sturen met alle adviezen in het engels geschreven, hmmmmmmm dat belooft wat! We nemen afscheid en vervolgen onze reis. Soeppan zet ons af bij een postkantoor, hier kunnen we even rondkijken en daarna wat te eten kopen voor onze treinreis straks, dat doen we dan ook braaf. Soeppan gaat ons verlaten en we worden opgepikt door een busje die ons straks bij het treinstation gaat afzetten. Terwijl we rijden weten we direkt waarom, de weg is zo ontzettend slecht dat soeppan zijn auto daar niet aan wilde wagen.

We worden gedropt bij het treinstation.